

[Lise Østergaard]

år, er mindre, end de var sidste år. Klatskillinger eller ikke klatskillinger kan vi jo skændes om, hvis vi vil. Jeg finder det ikke hensigtsmæssigt, for jeg kender skillingernes størrelse, og jeg ved også, hvilken usikkerhed der er for de teatre, der må klare sig ad hoc, og som ikke har en mere fast ordning. Det er da også min forventning, at en af de løsningsmåder, vi vil drøfte i forbindelse med den nye teaterlov, netop vil være den at lade en egn blive større end en kommune, for det er tydeligvis dér, vi har et af strukturproblemerne under de gældende vilkår. Men det hindrer ikke, at vi er i en overgangssituation, og når man læser forslaget uden for megen ond vilje, kan man ikke være i tvivl om, at det er det, vi sigter til, så efter min opfattelse er grundlaget for dette forslag ikke på nogen måde bortfaldet. Jeg vil stadig se frem til en detaljeret redegørelse fra kulturministerens side til udvalget om, hvorledes statens ydelser til egnsteaterordningen har været i år sammenlignet med tidligere år, og hvorledes de, lad mig så kalde det løse midler – om vi så finder dem store eller små – er blevet anvendt for at lette nogle egnsteatres situation. Der er altså ikke forslag om nogen merudgift, men om en beskyttelse af de endnu eksisterende teatre i ventetiden.

Til fru Mette Madsen må jeg sige, at dette med strukturomlægningen vel allerede har været et svar.

Spørgsmålet om børns tilstedeværelse i forskellige teatre synes jeg også vi skal lægge hen til den kommende teaterlov. Der skal være en bred mængde tilbud og muligheder, og jeg kan ikke se, at det er konstruktivt i øjeblikket at drage det ind. Det, som vor omsorg her drejer sig om, er under de givne vilkår at sikre de eksisterende egnsteatre bedst muligt med eksisterende midler og ikke, kulturminister, at forvente, at et problem bliver løst nu, som ikke var løst tidligere. Det er ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at der ikke spares yderligere i dette år og i den tid, der går, før den nye teaterlov kommer igennem, og det mener jeg dog fremgår af forslaget, så man ikke behøver at tage fejl af det.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil gerne foranlediget af hr. Wilhjelm bemærkninger komme med en ganske kort bemærkning, for at der ikke skal være nogen misforståelse.

Jeg nævnte to problemer, som jeg synes man burde se på i forbindelse med egnsteaterordningen.

Det ene problem er dette med, at hjemkommunen har uforholdsmæssigt store udgifter i forhold til de øvrige kommuner, som også nyder gavn af ordningen. Det gælder altså om at få spredt udgifterne mere.

Det andet problem er, om det alene er lønudgifter, man skal give refusion til, eller om man skal sige, at hvis en kommune stiller et lokalt gratis til rådighed for et sådant teater, er det også nogle penge værd, som burde indgå i refusionssummen. Man kunne måske oven i købet sige, at som led i den almindelige regelsanering kunne det være en god idé, hvis man kunne blive fri for alle disse efter mine begreber meget omfattende skemaer med lønmåneder og en hel bunke administration. Det vil jeg meget gerne være med til at forenkle.

Men når man taler om gældssaneringen, må jeg sige, at den er jeg ikke sikker på at vi kan gå ind i, og det er dér, min korrektion til hr. Wilhjelm kommer ind, for hr. Wilhjelm opfattede det øjensynlig, som om jeg gerne ville gå ind i den. Det er jeg ikke sikker på, for det første fordi det økonomisk er betydelig mere omfattende end de ændringer, jeg har nævnt her, og for det andet fordi spørgsmålet er, om det er rimeligt, at man skal gå ind og rette op på forhold, som for en stor dels vedkommende er opstået, før loven trådte i kraft; det er jo mange gange gammel gæld, som disse teatre ikke kan komme af med. Kommunerne har jo heller ikke vist nogen særlig velvilje til at gå ind i det, så dér må jeg altså tage et forbehold og sige, at jeg har bekræftet, at problemet er der, det er helt oplagt, og det skal ikke skjules, men når jeg har nævnt, at jeg kunne tænke mig at gøre noget ved to ting, så omfattede det altså ikke gældssaneringsordningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling